

Doktor z hliněného domku

31.3.2021 | Centrum Dialog | www.centrumdialog.cz

Říká se, že je „lepší jednou vidět než stokrát slyšet“. Proto nás vždy velice těší, když ze setkání s adoptovanými dětmi „naživo“ přicházejí radostné zprávy o studentech, kteří se rozhodli proměnit darovanou šanci na lepší budoucnost. Na dojmy ze setkání se středoškolákem Emanuelem jsme se zeptali „ostřílené“ návštěvnice Keni Venduly Pavláčkové.

Jak se zrodila myšlenka navštívit Keňu a Emanuela?

Keňu jsem se rozhodla navštívit již po šesté jako dobrovolník a při té příležitosti mě moje dobrá známá požádala, jestli bych nemohla navštívit chlapce, kterého tam má adoptovaného, tedy Emanuela. Poslala mi nějaké penízky, abych mu jejím jménem koupila dárek, který si chlapec sám vybere. Spojila jsem se tedy s Centrem Dialog a spolu s jednou moc milou paní jsme všechno potřebné probraly. Dostala jsem kontakt na koordinátora Jamese, který žije v Keni a má tam vzdělávací projekt na starost.

Jak probíhaly přípravy na cestu? Bylo to těžké?

Na moji pátou i šestou návštěvu Keni jsem vycestovala společně s přítelem, který toužil Afriku také poznat. Přestože jsem již věděla co a jak musíme zařídit, bylo letos všechno náročnější, především kvůli pandemii covidu. Takže bylo především potřeba zjistit si veškeré informace ohledně cestování v době „covidové“, jako jsou vstupní a výstupní podmínky naší země, cílové země, ale i tranzitní země (kde bylo překvapivě potřeba nejvíce různých formulářů). V hlavě se nám pořád honilo: „Hlavně na nic nezapomenout!“ 😊

Jak návštěva probíhala?

Pro cestu za Emanuelem jsme použili místní dopravní prostředek matatu (malý dohrkaný autobus), který nás za dvě hodiny přepravil z místa, kde jsme bydleli, až do většího města Kisumu, kde jsme strávili den u kamaráda. Večer jsme se všichni setkali s Jamesem, který je Emanuelovým koordinátorem. Druhý den ráno nás James s manželkou vyzvedli a vyrazili jsme do centra Kisumu, kde jsme se poprvé setkali s Emanuelem. Strávili jsme společně skoro celý den, prošli se po okolí a zašli nakoupit dárky. Emanuel si vybral krásné kolo a matraci na spaní. Potom jsme sedli do auta a odjeli do okolí Paponditi, kam jsme dorazili asi za hodinku. Emanuel nám ukázal svoji školu, nakoukli jsme do jeho třídy a potom zašli do místa, kde bydlí. Jeho domovem je malý hliněný domek, ve kterém žije se svojí babičkou. Ukázala jsem Emanuelovi video s pozdravem od jeho sponzorky a na oplátku jsme natočili krátký vzkaz zase pro ni. Vyfotili jsme Emanuela s novými dárky a poslali obrázky spolu s videopozdravem mojí známé/sponzorce. Měla ohromnou radost. Přestože se nesetkala s Emanuelem osobně, bylo pro ni zprostředkované setkání na dálku velmi obohacující a dojemné.

Jak na Vaši návštěvu chlapec (dnes skoro mladý muž) reagoval?

Musím říct, že příliš nedával najevo emoce, až bych řekla, že byl velmi stydlivý. Ale zároveň byl z nových věcí opravdu nadšený a přitom z něj byla cítit pokora.

Co všechno Vám Emanuel vyprávěl? Jaké jsou jeho plány?

Od Emanuela jsem se toho moc nedozvěděla, protože byl opravdu velmi nesvůj. Ale svěřil se mi, že by rád šel studovat medicínu, pokud mu to podmínky dovolí. Na střední škole mu tuším ještě zbývají dva nebo tři roky, takže mu držím palce.

Co vás na návštěvě nejvíce překvapilo?

Tím, že jsem v Keni nebyla poprvé, asi nebylo nic, co by mě mohlo v běžném životě překvapit. Každopádně je úžasné přesvědčit se, že i velmi chudobné dítě z venkova, které žije v malém domku z hlíny, a nemá ani pořádnou postel, má šanci dosáhnout na vzdělání a může snít svůj „doktorský sen“. A to prostřednictvím organizace jako je Centrum Dialog. Bylo skvělé vidět na vlastní oči, že adopce na dálku opravdu funguje.

Kdybyste měla svoji návštěvu popsat jedním slovem, jaké by to bylo?

Obohacující.

Viděla jste tedy, že program "Pošli špunta do školy" funguje. Co byste vzkázala lidem, kteří ještě nad adoptcí váhají?

Určitě zbytečně neváhejte, protože každý z vás může udělat jedno dítě navíc šťastnějším. Pro spoustu dětí je vysněným darem chodit do slušné školy, protože jim to dává šanci na lepší život a budoucnost.

Máte po návštěvě také v plánu adoptovat si svého špunta?

Nic takového zatím v plánu nemám, protože mám jiné velké plány na zlepšení života v Keni a většina mých financí tak putuje do nich. Ve spolupráci s malou keňskou organizací bychom rádi vybudovali misijní stanici. S partnerem se také zaměřujeme na stavbu nemocnice, což bude očividně běh na velmi dlouhou trať. O svých zážitcích v Keni jsem napsala knihu „Uprostřed africké svobody“ a veškerý výtěžek z jejího prodeje putuje na podporu výstavby nemocnice (nebo alespoň malé ordinace pro začátek).

Centrum Dialog již od roku 1998 směřuje většinu aktivit do podpory vzdělávání. Díky projektu adopce na dálku s názvem „[Pošli špunta do školy](#)“ mohou na vzdělání dosáhnout i děti z nejchudších rodin. Šanci na lepší život tak dostalo již 3 500 dětí z Keni a Guineje a spousta dalších na ni čeká. Pošlete Špunta do školy a změníte víc, než byste čekali.